

— 3 балів виставляється при наявності непринципових помилок в постановці задачі, комп'ютерній реалізації та в висновках за результатами роботи;

— 0 балів виставляється при відсутності передбачених методичними розробками параграфів модульного завдання, помилок в постановці та технології розрахунків.

Практичне використання наведеної методики контролю поточних знань студентів спец. «Маркетинг» показало, що вона забезпечує прозорість оцінки знань, їх конкретну вимірюваність, при цьому створюються умови до активної участі студентів в усіх видах навчального процесу.

В. М. Полонець,
аспірант кафедри маркетингу

ВИКОРИСТАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ У ВИКЛАДАННІ ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН

Аналіз ситуацій є одним з методів активного засвоєння матеріалу, який наближує процес навчання до реальних умов діяльності майбутніх спеціалістів. Кейс-метод викладання (Case study) став особливо популярним на Заході, при підготовці фахівців в галузі економіки. Студентам пропонують осмислити реальну ситуацію, опис якої одночасно розкриває не тільки практичну проблему, але й сприяє засвоєнню теоретичних знань за допомогою розв'язання певної проблеми.

Кейс-метод навчання вперше був застосований ще на початку ХХ століття в галузі права і медицини. Провідна роль в поширенні кейс-методу належить Гарвардській школі бізнесу. У період з 1909 по 1919 рр. навчання відбувалося за схемою, коли учнів-практиків просили розв'язати конкретну ситуацію (проблему), а потім зробити аналіз і відповідні рекомендації. Перший збірник кейсів був виданий у 1921 р. (Dr. Copeland, Dean Donhman).

Існує декілька підходів в тлумаченні кейс-методу. Наприклад, згадана вище Гарвардська школа бізнесу так визначає кейс-метод: «Метод навчання, при якому студенти і викладачі беруть участь у безпосередньому обговоренні ділових ситуацій. Кейси підготовлені в письмовій формі і складені виходячи з досвіду реальних підприємств. Кейси складають основу бесіди під керівництвом викладача. Тому метод містить одночасно особливий вид навчального матеріалу і особливі способи використання цього матеріалу в навчальному процесі».

Задача викладача полягає в підборі відповідного реального матеріалу, а студенти повинні розв'язати поставлену проблему й

отримати реакцію оточуючих (інших студентів і викладача) на свої дії. При цьому потрібно розуміти, що можливо різне рішення проблеми. Тому викладач повинен допомогти студентам міркувати та сперечатися, а не нав'язувати їм свою думку. Студенти мають розуміти із самого початку, що ризик прийняття рішень належить саме їм, викладач тільки пояснює наслідки прийняття необдуманих рішень.

Слід також зазначити інше трактування кейс-методу, дане професором Р. Мерри з Гарварда: «Під кейс-методом я розумію вивчення предмета студентами шляхом розгляду великої кількості кейсів у певних комбінаціях. Таке навчання розвиває у студентів розуміння і здатність мислити мовою проблем, з якими зустрічається керівник». Метод кейсів сприяє розвитку вміння аналізувати ситуацію, оцінювати альтернативи, вибирати оптимальний варіант рішення. Якщо протягом навчального циклу такий підхід застосовується багаторазово, то у студентів розвиваються стійкі навички розв'язання практичних задач.

Однак використання кейс-методу в такому обсязі, як, наприклад, у США (де 75 % навчального матеріалу подається шляхом аналізу ситуацій), в нашій системі навчання неможливо у зв'язку з необхідністю корекції навчальних програм і педагогічного навантаження. Тому кейс-метод використовується, поки що, за окремими темами курсів. Він завойовує позитивне ставлення з боку студентів, які вбачають в ньому гру, що забезпечує освоєння теоретичних положень і оволодіння практичними навичками використання матеріалу. Не менш важливо і те, що аналіз ситуацій досить сильно впливає на професіоналізацію студентів, сприяє їхньому зростанню, формує інтерес і позитивну мотивацію стосовно навчання.

Література

1. *Кларин М. А.* Инновации в обучении: Метафоры и модели: Анализ зарубежного опыта. — М.: Наука, 1997. — 223 с.
2. *Technigs with cases.* James A. Errskine, Michiel R. Leenders, Louise A. Mauffette Leenders School of Business Administration, The University of Western Ontario London, Canada, 1981. — 305 с.

О. М. Поплавська, канд. екон. наук,
ст. викл. кафедри управління персоналом